

عنوان مقاله:

بررسی ماهیت، مبانی صلاحیت دادگاه در حقوق ایران و حقوق بین الملل

محل انتشار:

نهمین کنفرانس بین المللی دستاوردهای نوین پژوهشی در فقه، حقوق و علوم انسانی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

فاطمه رضائی طولارودیپایین - کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم شناسی دانشگاه آزاد واحد لاهیجان

امیررضا محمودی - استاد یار گروه حقوق جزا و جرم شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد لاهیجان

خلاصه مقاله:

اصل پیش بینی شده در مورد صلاحیت دیوان بین المللی کیفری، اصل صلاحیت تکمیلی است که تنها بر رابطه بین صلاحیت دیوان و دادگاه های ملی حاکم است. اعمال صلاحیت قضایی به عنوان یکی از مشخصات اعمال حاکمیت دولت از قاعده سنتی سرزمینی گذر نموده و اشیاء و اموال خراج از قلمرو دولت را در بر گرفته است. گسترش قواعد صلاحیت، که بر اساس مصالح دولت و منافع مشروع اشخاص توجیه می شود، در برخی موارد هزینه های هنگفتی را به اصحاب دعوی و مراجع رسیدگی تحمیل می نماید. تامین منافع عمومی و انجام دادرسی عادلانه اقتضا می نماید تا مرجع رسیدگی با ملاحظه شاخص هایی چون دادرسی موازی در کشور خارجی، وجود شرایط مناسب برای رسیدگی در کشور خارجی، یا ضرورت رعایت نزاکت نسبت به دولت خارجی، از اعمال صلاحیت گستره خودداری نماید.

کلمات کلیدی:

صلاحیت دادگاه، حقوق ایران، حقوق بین الملل.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1400452>

